

ВІСТІ

Софіївщини

Перемогли нацизм — переможемо і рашизм! Слава Україні!

Вже другий рік поспіль пам'ятні дати 8 і 9 травня — дні пам'яті та примирення і перемоги над нацизмом у Другій світовій війні Україна відзначає в умовах повномасштабної військової агресії Росії проти України, що супроводжується численними воєнними злочинами з боку російської армії та

військово-політичного керівництва. Крім цього, Російська Федерація системно знецінює, переколює та маніпулює моральним спадком учасників Другої світової війни та перемоги над нацизмом, і ці дії набувають особливого розмаху до 9 травня.

Дорогі жителі Софіївської селищної, Вакулівської та Девладівської сільських рад! Я вітаю вас з цими днями, знаю, що немає на Україні такої родини, яка б не зберігала пам'ять про ту велику і священну визвольну війну. Вічна пам'ять всім героям, які полягли за свободу і незалежність!

Друга світова війна стала найбільш кривавою і жорстокою в історії людства (загинув від 50 до 85 мільйонів людей). Україна вшановує пам'ять кожного, хто боровся з нацизмом, а також усіх жертв війни.

Ми все пам'ятаємо! З Днем перемоги!

Дмитро ШПЕНОВ, депутат Верховної Ради України.

Дорогі жителі Вакулівської сільської ради! Тепер у мене лишилася тільки пам'ять — як разом з вами ми поклали квіти до пам'ятників у наших селах. Цього року теж будуть тюльпани, буде багато інших квітів і сердечних слів вдячності за велику перемогу! І я вірю, що наступну весну вже робитимемо це все з вами. А зараз війна. Зараз я разом зі своїми побратимами роблю все можливе, аби пошвидше на землі українській настав мир.

Вірте в Збройні сили України! А пам'ять та вшанування подвигу ветеранів, які боролися з нацизмом і перемогли його, є моральним обов'язком українців. Не менше заслуговують на увагу та пам'ять інші, кого торкнулась війна — оstarбайтери, підпільники, діти війни, цивільні, які постраждали від окупації і бойових дій, що прокотилися через їхні міста і села. Тому що війна — це завжди мільйони маленьких і великих людських бід, які розтягнуті в часі.

Ми все пам'ятаємо! Ми все зможемо!

Артур ШЕВЦОВ, Вакулівський сільський голова.

Ми пам'ятаємо все! Українці воювали на боці антигітлерівської коаліції як у складі Червоної армії, так й армій західних союзників і підпільних рухів Опору — та здійснили значний внесок у перемогу над нацизмом. А українська земля була одним з основних полів битви у цій війні. Ціною перемоги стали надзвичайні втрати упродовж 1939–1945 років — українців та інших народів, які проживали на нашій землі. Загинув понад вісім мільйонів українців — воїнів та мирних жителів. Ми добре знаємо ціну війни та несвободи, тому сьогодні боремося за мир і свободу.

Покладемо квіти пам'яті до наших пам'ятників у селах, згадаємо в кожній родині загиблих і тих, хто повернувся з тієї війни й самовіддано працював на мирному фронті. Дякуємо за перемогу. І свято віримо, що нині переможемо російських агресорів. Україна була, є і буде! Це нація гордих і сильних людей!

Олена НЕЛІПА, Девладівський сільський голова.

Дорогі жителі Софіївської громади!

8 і 9 травня для нас, українців, особливі дні. Це дні нашої пам'яті, нашої скорботи. Лягають на обеліски червоні тюльпани, рясно зацвітає над могилами полеглих бійців бузок.

Ми все пам'ятаємо! Ми дякуємо усім учасникам тієї великої битви за перемогу над фашизмом. За перемогу над сильним ворогом, перед яким капітулювала практично вся Європа.

Минуло вісім десятиліть — і Європа знову опинилася на порозі глобальної війни. Сьогодні європейська спільнота має змогу опиратися на отримані в часи Другої світової гіркий досвід та історичні уроки.

З великим болем я говорю нині про те, що наші матері ховають своїх дітей, плачуть над свіжими могилами молоді вдови, сиротами лишайються діти. Але нічого, перемогли фашизм, переможемо й рашизм. Ми нація сильних, свободолюбних людей.

Слава Україні!

Петро СЕГЕДІЙ, селищний голова.

Зараз, як і в роки Другої світової війни, Україна воює з підступним агресором. Сьогодні це путінська Росія, яка посягає на нашу незалежність і територіальну цілісність, намагається зруйнувати міжнародну систему безпеки і загрожує миру у всій Європі. Ця боротьба триває

щоденно вже багато років — і ми не маємо права програти, бо для нас це війна за свободу, цивілізованість, демократію та європейські цінності проти імперських амбіцій агресивного сусіда-злочинця. Міць наших збройних сил є запорукою існування держави та збереження прав людини для громадян.

Я вітаю усіх співвітчизників з святом — Днем Перемоги. У нашій Девладівській громаді ветерани, які вижили, вистояли завжди були прикладом мужності. Я згадую свого учителя, земля йому пухом, Олексія Павловича Килівника, учасника бойових дій тієї війни... У кожного з нас є перед ким поклонитися і подякувати за ту перемогу.

І виримо, що невдовзі настане день нової перемоги! Україна буде понад усе!

Юрій КУШЕНКО, депутат Девладівської сільської ради.

Дорогі мої співвітчизники!

Вважаю неважливим коли ви відзначаєте день перемоги 8 чи 9 травня, вважаю головним — обов'язково згадати тих, хто загинув на полях битв тієї війни. Це була війна праведна. І постраждали в ній чи не найбільше українців. Двічі фронт прокотився територією України. І де б була ти, Росія, якби не Україна, Казахстан, аби не інші народи великої держави?

Блюзнірство нині говорити, що Росія могла б і перемогти сама. Не могла б. Аби не поміч західних партнерів, аби не співдружність усіх народів світу, які протистояли тоді фашизму.

А як воюють росіяни, ми нині бачимо, бо вже другий рік протистоїмо цій орді.

І все ж у нас буде ще один день перемоги. Ми його ждемо, ми його наближаємо, кожен як може. Все буде Україна!

Микола РОЖКО, Заслужений працівник сільського господарства, керівник сільгоспідприємства «Злагода один».

«Мамо, мамо! — Він крикнув криком журавлиним...»

Тяжкі думи лягають на папір. Доля людська пролетіла в уяві за якихось кілька годин. А позаду прожите і пережите нелегке життя. Як життя того покоління, народженого у п'ятдесятих роках.

Катерина Андріївна народилась у далекому 1948-му в Кіровоградській області. Вивчилась на маляра, працювала. Зустріла бравого хлопця, монтажника-висотника, з Софіївського району. Після тривалих зустрічей вирішили побратися. Деякий час жили і працювали у Кривому Розі. На світ з'явилася Лариса, Вікторія. Згодом подружжя вирішує переїхати до Кіровоградської області, потім оселяються на батьківщині чоловіка — у Новоград-Волинському нашого району. В ті роки активно розвивалось сільське господарство, села розбудовувались. Роботи вистачало всім. «Хоч і важко було, — розповідає моя співбесідниця, — але жили всі дружно, весело». І полилися спогади. Згадуючи минуле, очі сивочолої жінки світяться від радості. Більше п'ятдесяти років вона прожила в щасті і гармонії з Андрієм Андрійовичем Капустою. Народили і виховали шестеро дітей — четверо доньок і двох синів. Все життя трудилися, тримали велике господарство, тяглися й жили для дітей, допомагали їм.

У 2014-му Капусти придбали будинок у Софіївці і переїхали з Новоград-Волинська. Село вимирало, молодь не втримувалась, тягнулась до міста. То ж сенсу там залишатись не було. На новому місці теж тримали чимале підсобне господарство. Це зараз трохи птиці, бо немає сили обходити те все, та й здоров'я підірване. Раділи появі внуків. Їх тепер у бабусі й дідуся 12, вже мають шестеро правнуків.

Тільки жити та радіти. Але клята війна накрила країну чорним крилом, торкнулась кожної родини. У Катерини Андріївни пішов на фронт зять, сини Андрій, Олег, залишились після мобілізації за контрактом служити внуки Михайло і Володимир, теж боронять наш спокій.

Жінка говорить спокійно, мова переривається, течуть гіркі сльози. Сльози болю, відчаю. Скільки їх виплакано за весь час... Ніхто того не знає. І ніщо не віщує лиха. Хлопці приходять у короткотривалі відпустки. Де служать і як, не дуже розповідають.

Сьомого листопада під Бахмутом загинув зять, Микола Володимирович Мазурик. Не пройшло місяця, як сумна звістка залетіла знову до сім'ї Капустів. Мама, як завжди, слала вісточки-повідомлення меншому синові, що його вдома люблять, чекають... А він

не виходив на зв'язок, не з'являвся в мережі. Таке вже було. Вперше Андрій не виходив на зв'язок 14 днів, не мав на те змоги. І ось знову. Навіть гадки не було, що може щось статися. Вісточки летіли, а сина вже як чотири дні не було в живих. 2 грудня Андрій під час виконання бойового завдання під Бахмутом загинув. Хоронили героя-земляка в Софіївці з усіма почестями, поряд з батьківським

будинком, на Сонячному кладовищі. Його могилку видно здалеку, вітер над нею розвиває жовто-блакитний стяг. А йому ж було тільки сорок два роки, ще жити та жити. Залишилась сім'я, дев'ятирічний син Данііл. Катерина Андріївна не може спокійно говорити, знову з'являються сльози. Не знає, як тримається внук. Але на свято Миколая просив у святого, щоб повернувся тато...

Мама розповідає про сина, який він був товариський, дружелюбний, добрий і веселий, радів життю, дуже любив Данііла. Часто навідувався до батьків, завжди в усьому допомагав. Працював слюсарем-ремонтником на КМК, заступником бригадира. Від повістки не ховався, як отримав, зразу пішов воювати. Змінювався, це побачили батьки зразу по ньому, як прийшов у першу відпустку, як ніби постаршав. Про війну розповідав мало, все говорив: «Вам краще того не знати». Та рідні розуміли, що там фронт, там коїться страхіття.

Зараз на фронті син Олег, воює на Луганському напрямку. Рідні хвилюються. Молять Бога, щоб повернулися додому всі внуки та син. Щоб якнайшвидше настав мир, і щоб всі-всі повернулися з війни.

У великому двоповерховому будинку Капустів затишно. Тут багато кімнат. Як зійдеться велика родина, то вже місце знайдеться всім. Доньки виїхали від початку війни до Німеччини, влаштувались там, деколи приїздять додому, зв'язок тримають постійно, кличуть до себе батьків. А батьки і не думають полишати Батьківщину, тут, говорять, народилися, тут і померемо. Мовляв, куди вже в такі роки десь їхати. Часто відвідує стареньких невістка, дружина Олега, Лілія з донькою та сином. Хоч якась розрада в цей час. До речі, Лілія теж була у свекрів під час нашої розмови. Підтримувала свекруху спогадами, а вони ж такі нелегкі.

Тепер минуле нам здається цінним і спокійним. Страшить сьогодні, якому не кінця й не краю. Хвилює майбутнє. Особливо журяться жінки, як всі матусі, за дітей. Хочеться їм кращої долі, щоб ніколи не знали, що таке війна. Бо немає найтяжчої втрати, як втрата дитини. Кілька років тому подружжя Капустів провело в останню путь 47-річну доньку, яка померла після тривалої хвороби. І знову втрата рідної кровинки.

За гарне виховання сина, Катерина Андріївна та Андрій Андрійович отримали від селищного голови лист пошани і посвідчення захисника Вітчизни на ім'я Андрія Андрійовича Капусти (по смерті). Вклоняємось і ми, дякуємо за виховання дітей. Бажаємо міцного здоров'я, довгих років життя, миру в країні!

Герої не вмирають! Вони житимуть в нашій пам'яті, в наших серцях. Занадто велика ціна віддається за свободу і наш спокій. Слава Україні!

Л.ШИШКО.

Вшанували чорнобильців, виділили всім кошти

Спливають роки, сплітаючись у десятиліття, а чорний день Чорнобильської трагедії залишається величезним горем для нас, українців. Багато людських доль обпалила своїм смертоносним сяйвом Полинна зоря.

Подвиг, який здійснили ліквідатори під час ліквідації наслідків аварії у 1986 році, є вагомим для людства і про нього ми пам'ятатимемо завжди.

Вже кілька років поспіль напередодні цієї пам'ятної дати в Девладівській громаді згадують героїв, які по жертвували своїм здоров'ям, аби не допустити ще страшніших наслідків вибуху атомного реактора на ЧАЕС, вшановують подвиг всіх ліквідаторів, які сміливо і відважно брали участь у боротьбі з наслідками аварії.

26 квітня, в День пам'яті жертв радіаційних аварій і катастроф, сільський голова Олена Вікторівна Неліпа, старости виконавчого комітету сільської ради Шевченко Віктор Іванович, Левченко Ірина Миколаївна, Клименко Світлана Вікторівна, представники Девладівської сільської ради, депутати, працівники закладів культури

відвідали сім'ї ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС вдома, щиро подякували за їх сміливість, мужність, відвагу в тих екстремальних обставинах, високу громадянську позицію, побажали миру, міцного здоров'я, благополуччя, добра та злагоди, вручили квіти та продуктові набори.

На сесії сільської ради, яка відбулася 28 квітня поточного року, депутатами Девладівської сільської ради прийнято рішення про виділення учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, вдовам померлих громадян із числа ліквідаторів, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, які зареєстровані і проживають на території сільської ради, матеріальної допомоги в розмірі 2 тисяч гривень.

Ми ніколи не забудемо про самопожертву героїв-ліквідаторів, які пройшли через усі кола ядерного пекла задля збереження прийдешніх поколінь і віримо в тих, хто захищає нашу країну зараз.

Тримаймо стрій, працюємо задля Перемоги! Все буде Україна!

Знищені ворожими ракетами долі: дніпряни про гучну ніч жахів

Приватний сектор у Дніпрі. Тамтешні жителі мирно спали, коли агресор скерував на місто ракети. Вороже залізниччя забрало життя двох людей – 31-річної Ольги та її дворічної доньки. Загалом у будинку, який постраждав найбільше, у цю трагічну ніч було п'ятеро людей. Серед них й батьки загиблої, які нині у лікарні. Сусіди кажуть – родина була тихою та доброю. А ще – з жахом в очах згадують про пережите вночі.

«Розпач. Лють. Співчуття. Загибла Ольга через війну перебралася у батьківський дім. Гадала – у приватному секторі безпечніше. Сподівалася – тут вона вбереже від росіянських катів свою дворічну дитину. Але... Нині тут згарище. Їх більше немає. Батько й мати загиблої у лікарні, – сказав начальник Дніпропетровської ОВА Сергій Лисак. – Знову на небесах побільшало янголів. Знову скалічені долі. А рашистським вбивцям немає прощення».

У стані шоку й подружжя Олександр та Наталія. Жінка виїжджала з онукою у безпечне місце. Повернулася додому буквально місяць тому. Не встигла відпочити у рідних стінах, як довелося пережити ніч жахів.

«У нас три вівчарки. Одна з них – Бася. Вона залишається вдома на

ніч. У разі чого будить нас, бо дуже чутлива до звуків ракет, що пролітають, вибухів, – ділиться пані Наталія. – Ми спали. Собака забігла до мене і чоловіка. Носом будила. Пхала, поки ми не прокинулися. Встали і не одразу зрозуміли, що відбувається. Спустилися у підвал, а там повно чи то диму, чи то пилу».

Вони вибігли на вулицю. Навколо було темно, аж поодаль побачили, як щось палає. Нічну тишу розривав й тріскіт шиферу.

«Спочатку ми думали, що палає наш дім. Але коли вже були у дворі, побачили, де пожежа. У нас же тут лежала грудка сміття. Над гаражем завалився навіс. Шмат ворожого залізниччя застряг у стіні будинку. Буквально за 40 сантиметрів від кімнати, де я спав», – розказує дніпрянин Олександр.

Ще один місцевий Микола виймає з рам власного будинку биті вікна. Він не шкодує за пошкодженням майном. Не може змиритися тільки з одним.

«Коли гепнуло, я вже не спав. Пішов на двір. Побачив, що горить у сусідів. Почали шукати відра. Намагалися гасити самотужки до приїзду надзвичайників, – ділиться Микола. – Шкода загиблих жінку та дитину. Чому їх більше немає, а я, самотня людина, живий. Несправедливо».

Загалом після ракетної атаки до

Служби порятунку надійшло три повідомлення про пожежі. Дві були масштабними. У приватному секторі – вогонь був не такий сильний, але лиха тут куди більше.

«Тут пожежа була незначна, але з загиблими. На двох інших локаціях працювали довше, – зазначив начальник ГУ ДСНС України у Дніпропетровській області Юрій Корецький. – Всього

задіяли 20 одиниць спецтранспорту і 70 рятувальників».

В облдержадміністрації висловили співчуття рідним загиблих. Додали – без підтримки вони не залишаться. В регіоні діє програма. Нею передбачена фінансова допомога сім'ям, які через війну втратили близьких. Її отримали вже 98 мешканців Дніпропетровщини. Розмір виплати 300 тис грн.

Недовго й думав...

Полицейські Дніпра повідомили про підозру місцевому жителю за вчинення хуліганських дій стосовно працівників ДТЕК Дніпровські електромережі.

54-річний власник будинку спровокував конфлікт з енергетиками, які виконували свою роботу, погрожував їм, після чого кинув коктейль Молотова у службовий автомобіль.

Злочин стався 25 квітня по вулиці Трифона Гладченка у Новокодацькому районі міста Дніпра. Працівники ДТЕК Дніпровські електромережі, маючи усі відповідні документи на спилювання дерев, які заважають лініям електропередач, виконували свою роботу. Однак, власнику будинку це не сподобалось – він почав лягтися та погрожувати робітникам, після чого кинув коктейль Молотова у їх службовий автомобіль. Вогонь потрапив у корзину вишки, де перебував працівник електромереж.

ГРАНІТНІ ПАМ'ЯТНИКИ
Встановлення, доставка.
Тел. 097 017 38 71.

РИТУАЛЬНІ ПОСЛУГИ
Оформлення похорон, доставка товару по району цілодобово.
Тел. 097 998 09 09.

СОЛОНЯНСЬКА ІНКУБАЦІЙНА СТАНЦІЯ
приймає замовлення на бройлерів, м'ясних порід Мастер-Грей, Ред-Бро, Іспанка. Яєчних Домінант, Ломан (сортіваних курочок), індичат, гусенят, каченят та ін.
Курчата високої якості.
Фейсбук @inkubator.dp.ua
Сайт: incubator.dp.ua
Доставка безкоштовна.
050-454-58-27, 096-790-59-94,
095-001-17-86.

ОГОЛОШЕННЯ

До уваги власників пасік, які розташовані на території Софіївської селищної ради, Миколаївський старостинський округ. Селянське фермерське господарство «АСТРОН» з 27 квітня по 25 липня 2023 року проводить обробіток посівів зернових культур пестицидами. Просимо взяти цю інформацію до уваги і вжити заходів щодо збереження бджіл.

О.А.БИБА, голова СФГ «АСТРОН».

**

До уваги власників бджіл, які розташували свої пасіки на території Вакулівської сільської ради. Сільгосп підприємство «Євромоноліт» повідомляє про те, що з 27 квітня розпочав обробіток посівів зернових культур пестицидами. Просимо взяти цю інформацію до уваги і вжити всіх заходів щодо збереження бджіл.

Дирекція ТОВ «ЄВРОМОНОЛІТ».

Передплатіть «Вісті Софіївщини»!

Любі наші читачі! Триває передплата на червень та інші місяці року. Нагадуємо, що передплатити «Вісті Софіївщини» можна в будь-якому відділенні або у листонош.

Передплатити місцеву газету можна з будь-якого місяця (тільки оформлення треба зробити в попередньому місяці до 25 числа) і на будь-який строк.

Ціна газети з поштовими послугами така:
на 6 місяців – 159,14 грн.;
на 3 місяці – 82,57 грн.;
на 1 місяць – 29,19 грн.

Передплатний індекс 33576.

Оформити передплату можна також в електронному варіанті. Для цього вам треба звернутися до редакції. Виписана через Інтернет газета коштує 25 грн. на 1 місяць.

Газета «Вісті Софіївщини» пише для вас і про вас, шановні читачі – мешканці Софіївської, Девладівської та Вакулівської територіальних громад.

Передплачуйте, читайте, будьте в курсі новин!

Що посадити в міжряддях картоплі

Традиційно картоплю в Україні садять у кілька рядів, між якими залишають вільний простір. Якщо посадити в міжрядді картоплі правильні культури, то вони позитивно вплинуть на врожайність і імунітет бульби.

Що посадити поруч з картоплею

Картопля споживає багато поживних речовин з ґрунту. Біля неї потрібно садити рослини, яким не потрібно багато елементів для харчування, інакше вони будуть «конкурувати» з картоплею. Також не можна садити поруч овочі, які мають спільні з картоплею захворювання і однакових шкідників.

У міжряддях картоплі добре уживаються такі культури:

Листова зелень - всі види салату, базилік, листові гірчиця, шпинат, м'ята, коріандр тощо. Цим рослинам не потрібно багато поживних речовин, тому їх можна вирощувати біля картоплі.

Хрін покращує смакові якості картоплі, а також знизить ймовірність розвитку захворювань.

Квасоля, особливо кушова, насичує ґрунт киснем, який любить бульба. Таке сусідство корисне для обох культур і покращує їхню врожайність. Також овочі відлякують шкідників один одного - квасоля захищає картоплю від колорадського жука, а картопля бореться зі вишнєвим жуком.

Кукурудза значно покращує смак картоплі, якщо вирощувати їх поруч. Однак бадилля не має затінювати кущі картоплі. Тому кукурудзу рекомендується посіяти зліва чи справа по краю картопляного ділянки.

Капуста - хороший «сусід» для картоплі. Однак вона може рости в міжряддях картоплі тільки в тому випадку, якщо вони достатньо широкі (не менше 70 см), інакше бадилля бульби буде затінювати кущі.

Цибуля і часник виділяють особливі фітоніциди, які відлякують шкідників бульби, а також знижують ризик ураження картоплі фітофторозом.

Буряк - нейтральний «сусід» для картоплі. Ці культури можуть уживатися поруч, не заважаючи один одному і не обмінюючись хворобами.

Також біля картопляної ділянки можна посадити квіти, які відлякують комах і захищають картоплю від захворювань. Це чорнобривці, настурція, календула, аліссум.

Що не можна садити в міжряддях картоплі

Картопля відноситься до сімейства пасльонових. Біля овоча не можна садити інших представників цього сімейства, оскільки у них спільні шкідники і хвороби. Якщо захворіє одна культура, то і «сусіди» по ділянці неодмінно заразяться. До пасльонових відносяться помідори, баклажани, солодкий і гострий перець, тютюн. Їх не можна вирощувати поруч з картоплею.

Не варто садити біля картоплі полуницю. Вона може заразити бульбу сірою гниллю, а також привабити на ділянку шкідника-дротяника.

Соняшник не рекомендується вирощувати біля картоплі, оскільки він дуже виснажує ґрунт і робить його менш врожайним. Та й світла картоплі поруч з таким сусідом буде не вистачати.

Багато дачники не рекомендують вирощувати в між картоплею кабачки та огірки, оскільки вони можуть заразити картоплю фітофторозом. Крім того, ці овочі широко розростаються, і їм просто не вистачить місця в міжряддях.

Викрав двох дітей...

Ювенальні прокурори Дніпропетровської обласної прокуратури відстояли в суді апеляційної інстанції вирок мешканцю м. Дніпро за фактом незаконного позбавлення волі та викрадення двох малолітніх дітей (ч. 2 ст. 146 КК України). Його засуджено до 5 років позбавлення волі.

Прокурори у суді довели, що засуджений у жовтні 2022 року, перебуваючи у під'їзді багатоповерхівки Синельниківського району, підійшов до дівчаток віком чотири та сім років. Під вигаданим приводом показати цуценя зловмисник запросив їх до покинутого будинку.

Погрожуючи побиттям, зв'язав руки старшій дитині. Скориставшись тим, що нападник відволікся, 4-річна дівчинка втекла додому. Вона розповіла про все батькам, які викликали співробітників поліції.

Дніпровський апеляційний суд підтримав позицію прокурорів, залишив без задоволення апеляційну скаргу сторони захисту, а вирок суду першої інстанції - без змін.

Чоловік раніше неодноразово судимий, у тому числі за злочин проти статевої свободи та статевої недоторканості неповнолітньої.

Вирок вступив у законну силу.

Відділ інформаційної політики
Дніпропетровської обласної прокуратури.

КРИМІНАЛ

«ВІСТІ СОФІЇВЩИНИ»

Засновник: ТОВ «Редакція газети «Вісті Софіївщини».
Газета виходить з 7 травня 1994 року.
Свідоцтво серії ДП № 2246-984 ПР від 16 січня 2019 р.
Адреса редакції: 53100, смт Софіївка, вул. Шкільна, 22.
Тел. 097 26 79 453.

Директор В. О. КОВАЛЬОВА.

Газета виходить щотижня українською мовою.

Друк офсетний. Умовний друкований аркуш - 2.

Передплатний індекс 33576.

Відповідальність за рекламу несе рекламодавець, за точність викладених фактів у публікації – автор. Рукописи не повертаються. Позиція редакції може не співпадати з позицією автора публікацій.

Віддруковано ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12А. Тел. (0432) 55-63-97.

Тираж 653 прим. Зам. 235117